

Θέσεις

Γράφει ο **ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΥΡΙΚΟΣ ΕΡΓΑΣ***

Ένα νέο κύμα λογοτεχνίας του φανταστικού για το καλοκαίρι;

Στη νεοελληνική λογοτεχνία, το ρόλο του εμπόρου τον παίζει η Αθήνα. Όλη η υπόλοιπη Ελλάδα, τα νησιά, τα χωριά, όλη η «περιφέρεια», όπως αποκαλείται από την πρωτεύουσα, παίζει πάντα το ρόλο της Πηγής, είτε αυτό αναγνωρίζεται είτε όχι. Πηγή εικόνων και συναισθημάτων, λέξεων και σκέψεων, η περιφέρεια παράγει για να ταισεί το αδηφάγο κοινό της μεγαλούπολης. Δεν είναι μόνο αγαθά και πρώτες ύλες που καταναλώνει το Λεκανοπέδιο Αττικής. Είναι και πνευματικά προϊόντα. Μέσα σε αυτά, σύντομα από τις εκδόσεις «**Πατάκι**», θα εμφανιστεί κι ένα μυθιότρημα φαντασίας, το μόνο από Έλληνα συγγραφέα, για το β' εξάμηνο εκδόσεων. Ονομάζεται «**Η Καινούργια Διαθήκη του Σμου**». Να μια περίληψη:

Σε ένα βαρετό ψαροχώρι που θα μπορούσε να είναι σε οποιοδήποτε από τα μικρά νησάκια του Αιγαίου, σε μια εποχή ούτε μακρινή ούτε κοντινή, συνυπάρχει μαγεία και τεχνολογία (μη φανταστείτε τίποτα high tech, το πολύ-πολύ κάτι κάρτα, μηχανότραπεζ και μια ετοιμόρροπη ΔΕΗ). Εκεί, λοιπόν, από όλα τα μέρη του κόσμου αποφασίζουν οι Άγγελοι του Κυρίου (με τη βοήθεια του αμφισβητήσιμου επισκόπου) να κατεβούν ξανά στη Γη και να κηρύξουν την Καινούργια Διαθήκη. Τέλος πάντων, οι ντόπιοι Δαίμονες είναι ανάστατοι, γίνεται ένας χαμός και όλοι οι κάτοικοι του Σμου (έτσι λέγεται το ψαροχώρι) πρέπει να διαλέξουν στρατόπεδο. Είσαι με τους «καλούς» Άγγελους ή τους «κακούς» Δαίμονες; Όποιος διαλέγει, βλέπει πως αργά ή γρήγορα εμφανίζεται στο μέτωπό του η Σφραγίδα της δικής του παράταξης, ένας Κριός (Άγγελος) και ένας Τράγος (Δαίμονες). Το μεγάλο πρόβλημα είναι πως και οι Άγγελοι και οι Δαίμονες είναι το ίδιο σάπιοι και αυταρχικοί. Και αυτή τους η διάσταση γίνεται εμφανής όταν καταλαβαίνουμε πως στην ουσία θα χρησιμοποιήσουν κάθε μέσο, θεμιτό και αθέμιτο, για να υπερισχύσει ο καθένας και να πετύχει το σχέδιό του. Έτσι χρησιμοποιούν τους ανθρώπους, υπόσχονται διάφορα, οι άνθρωποι γίνονται φοβισμένα πιόνα δυναστών, τυράννων, πλασμάτων όμως υπερβολικά δυνατών. Τι να κάνει κανείς για να πολεμήσει αντίπατες τόσο πιο πολύ ισχυρές από τον ίδιο; Μια μικρή ομάδα, τώρα, έχει αντίθετη άποψη. Άτομα ετερόκλητα όλοι τους, άνθρωποι και πλάσματα διαφορετικά μεταξύ τους. Ένας γλάρος, ένας μέτριων ικανοτήτων μάγος, ένας Πολέμαρχος που ισχυρίζεται ότι είναι Άγιος (όχι βέβαια), ένα μουλάρι που μιλάει στην καθαρεύουσα, μια μικρή κοπέλα με άγνωστες δυνάμεις, οι κουρούνες του Εμπορικού Συλλόγου κ.ά. αποφασίζουν πως έχουν δικαίωμα να διαλέξουν κάτι άλλο από το Μαύρο ή το Άσπρο. Και διαλέγουν να υψώσουν το ανάστημά τους υπερασπιζόμενοι τη μοναδική ιδέα που τους ενώνει: Πως είμαστε «Εμείς», πως έχουμε δικαίωμα στην επιλογή, πως η ελευθερία μας και η διαφορετικότητα μας είναι πράγμα αδιαπραγμάτευτο, πράγμα που δεν μπορεί να μας πει κανείς τι είναι και τι δεν είναι, καθώς ο καθένας μέσα του έχει και μια διαφορετική «ελευθερία», μια διαφορετική «διαφορετικότητα». Έτσι, αυτή παρέα θα σταθεί ενωμένη απέναντι σε δυο στρατούς των Καιρών της Αποκάλυψης, ανάμεσα στους Άγγελους και τους Δαίμονες. Θα σταθεί, όχι σαν εχθρός, αλλά σαν... να αποκαλύψω το τέλος;

Είναι ένα βιβλίο για την αξιοπρέπεια του να μπορείς να διαλέγεις ελεύθερα. Στο παιχνίδι της έκδοσης πρόκειται, κατά τα φαινόμενα, να εμπλακεί και η Διεθνής Αμνηστία, μια και μέρος από τα δικαιώματα των πωλήσεων θα δοθούν σε αυτή. Το φανταστικό μυθιότρημα στην Ελλάδα δεν είναι κάτι καινούργιο, είναι όμως κάτι που έχει καλλιεργηθεί ελάχιστα. Μια νέα γενιά δημιουργών έχει ήδη ξεκινήσει να κάνει τις προσπάθειές της σε αυτό το είδος. Ενδεικτικά (πάλι από τις εκδόσεις «Πατάκι») αναφέρουμε το «Κοράκι σε Άλικο Φόντο» του **Λευτέρη Κεραμίδα**, σπμένο σε έναν κόσμο που θυμίζει ελληνικό μεσαίωνα με μπόλικη δόση μαγείας και περιπέτειας, την «Αντάκρη» του **Κώστα Ζαφειρίου** («Μίνωας»), το «Sciengis» του **Κωνσταντή Χουζούρη** («Κυκλαδικές Νύχτες») κ.ά..

Αναμένουμε τη συνέχεια από αξιόλογες εκδόσεις μυθιοτημάτων ελληνικής φαντασίας που έχουν προαναγγελθεί για το καλοκαίρι. Κατά τα φαινόμενα, η «περιφέρεια» έχει ακόμα πολύ φρέσκο αέρα για να πουλήσει στη μεγάλη και τρανή πρωτεύουσα και η πρωτεύουσα ανάγκη και όρεξη να αναπνέει συνεχώς, να ονειρεύεται, παρ' όλα τα τρομερά προβλήματα που τη βαραίνουν!

* Ο **Γιώργος Τυρίκος Εργάς** είναι φιλόλογος με ΔΕΑ στη Συγκριτική Λογοτεχνία, υποψήφιος διδάκτορας Λογογραφίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.